KAČKA volá: „Kač, kač, kač,
nechcem, deti, počuť plač.
Veď je o nás kačkách známe,
že strach z vody nemávame.
No a dnes je vyhriata,
hopsa do nej, káčatá.“

KÁČER podriemkava v tieni,
na krik detí však nelení.
Beží k vode, volá: „Kač,
kto z vás chce byť potápač?“
Každé káča zrazu, hľa,
za ockom sa ponáhľa.

ZAJKO vraví: „Trus, trus, trus,
prebehol som cesty kus.
Po takomto tréningu
dám si pohár pudingu.
Potom schrumkám mrkvičku
aj kapusty trošičku.“

Zajac z dverí pozerá:
„Syn by mal mať trénera.
Kto tak behať dokáže,
môže vyhrať súťaže.“
ZAJAČICA povie: „Trus,
ty ho trénuj, ty to skús!“

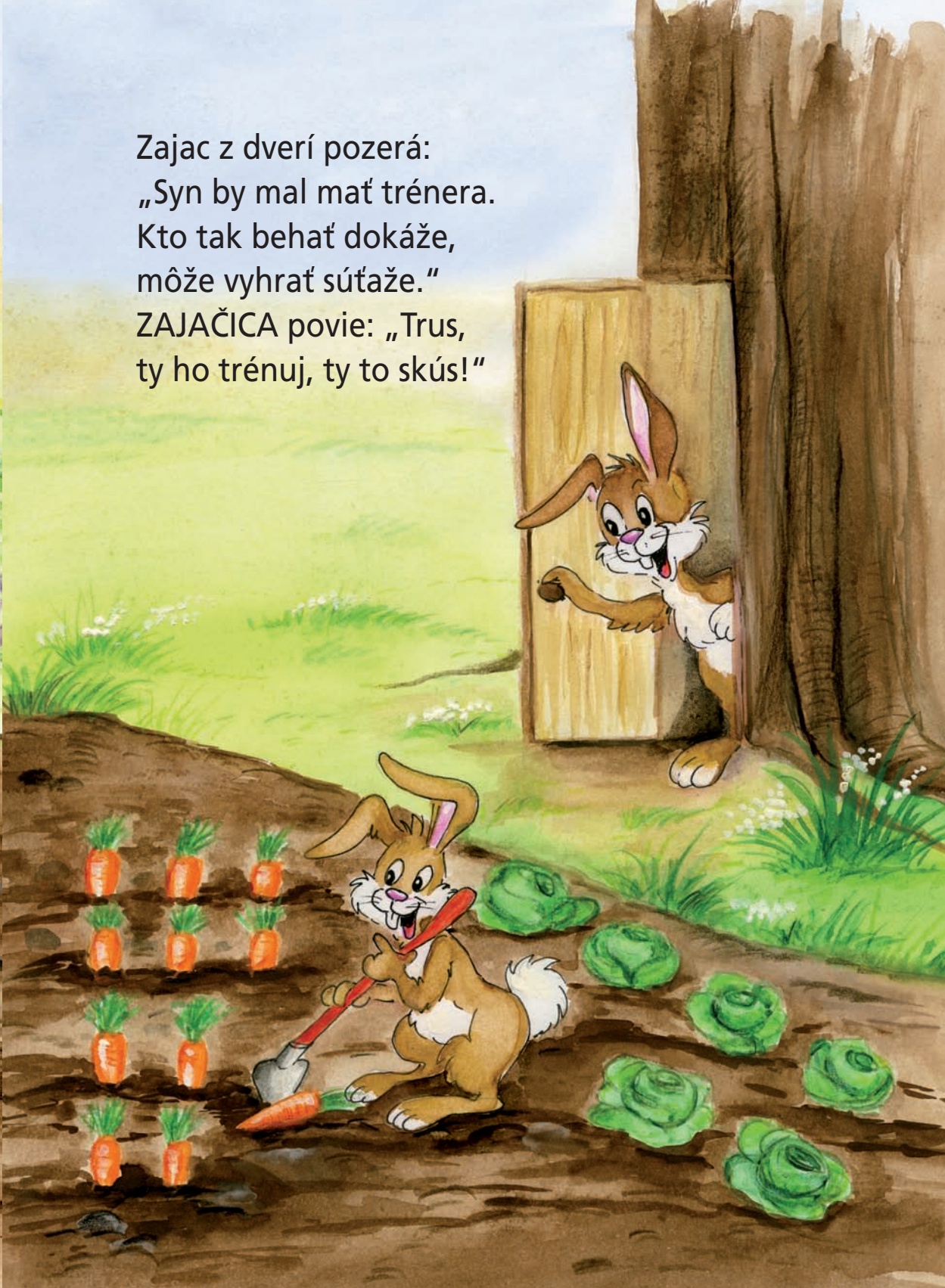

SVINKA práčku zapína,
hľadí pritom na syna.
„Ach jaj, ach jaj,“ povzdychne,
„prasiatko je zas v bahne.
Ako kanček, jeho tato,
tiež má šaty samé blato.“

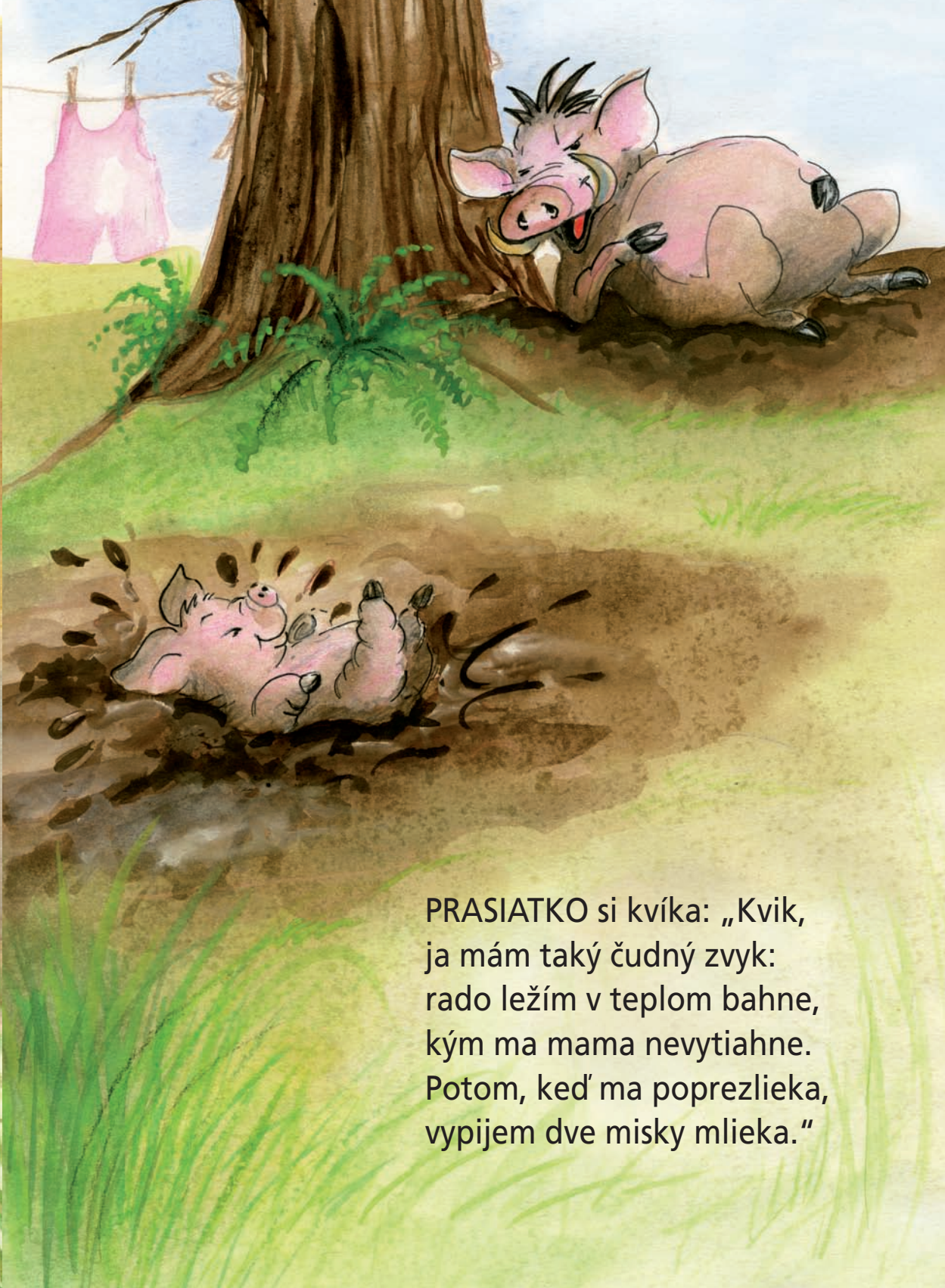

PRASIATKO si kvíka: „Kvik,
ja mám taký čudný zvyk:
rado ležím v teplom bahne,
kým ma mama nevytiahne.
Potom, keď ma poprezlieka,
vypijem dve misky mlieka.“

KOBYLKA si tíško hmká,
volá pritom svojho synka:
„Poď sem, koník, žriebä moje,
oteckovi zanes oje!
Vezmi mu aj chlieb, čo ľúbi,
vyberám ho práve z trúby.“

KONÍK erdží: „Íha, íha,
ako to môj otec stíha?
Denne z hory drevo vláči,
potom je pri počítači.
V noci číta knihy staré,
cez víkend hrá na gitare.“

